

Läsarkommentarer: Till alla lycka bär

»Fast jag ibland kan känna att jag läst och hört tillräckligt mycket om det progressiva 70-talet, så blir jag genast fångad av boken *Till alla lycka bär*.

Ulla är berättaren. Hon bildar tillsammans med vänner ett kollektiv, och beskrivningarna härifrån är både roliga och träffsäkra. Sorglig är berättelsen om hunden... men det är lätt och ljust berättat trots de mörka, depressiva perioderna.

Boken skildrar en betydelsefull epok i vår nutidshistoria. Även om igenkänningsfaktorn är hög för mig, som 40-talist, så tycker jag att (boken) är tillräckligt allmängiltig för att vara rolig även för dagens yngre generationer.«

Vivian Gustin, Kulturbloggen

»Det har varit en glädje att läsa din fint sammanhållna berättelse.

Du kan uttrycka intensiv ångest och plåga, och du nuddar lätt vid svåra saker. Skildringen av den viktiga relationen till hunden är oavbrutet rolig fast den är så tragisk.«

Åsa Moberg, författare och journalist

»Hur kunde vi hamna här? Det undrar Ulla Ginsburg i sin nya bok *Till alla lycka bär*. Hennes fråga handlar inte om det självklara i att flytta in i ett kollektiv på 70-talet, som Ulla gör... inte heller om att sälja FIB Kulturfront till ointresserade eller fientliga personer... eller att vara chokladarbetare på Marabou.

Vad Ulla beskriver är hur olika åsikter kan skapa spänningar och till sist splittra ett fungerande kollektiv. Hur kunde goda ambitioner förbytas i sin motsats?

Resultatet har blivit en läsvärd bok med Ulla själv i fokus, men framför allt en tidsskildring och en allmängiltig skildring av att leva och utvecklas.«

Kerstin Kärnekull Bo tillsammans

»... När Ulla Ginsburg efter ett par år som au-pair i London, 20 år gammal, återvänder till Sverige 1965 är det ett annat land än det hon lämnade.

Vietnamkriget har trappats upp och som svar på det bildar en upplyst och studerad efterkrigsungdom motståndsrörelser; i Sverige representerade av FNL-rörelsen och ett otal olika vänsterrörelser. Om den tiden som följde – från sent 60-tal till mitten av 70-talet handlar hennes bok *Till alla lycka bär*.

Det var en tid av politiskt engagemang, av framtidstro – och hopp, av brinnande entusiasm och nya dynamiska idéer om hur livet skulle levas och gestaltas...

Vi som var med i denna dynamiska och hoppfulla tid, vi känner igen oss i Ulla Ginsburgs bok...«

Yvonne Gröning Dalademokraten

»Din skildring från Marabou är en frisk, skön och rolig berättelse, och ovanlig... Alldeles särskilt intresserade mig dina resonemang kring vänstern då. Så bra att det löper genom hela boken på olika sätt.«

Simone Söderhjelms, journalist

»Jag sträckläste boken på ett par dagar och jag tycker mycket om den. Du formulerar upplevelser av sorg och utanförskap osentimentalt men ändå berörande. Men framför allt vill jag berömma dig för SPRÅKET. Levande, men ändå helt utan jobbiga metaforer.«

Aja Thyreen, lärare och konstnär

»Jag imponeras av det lite kärva men exakta och välformulerade språket. Också berättarstilen tilltalar mig – inte ett ord för mycket och ändå blir bilderna tydliga – anekdotiska men talande och inte sällan gripande.

Ullas berättelse om 70-talet är personlig, resonerande men inte fördömande. Skildringen från Marabou blir en levande berättelse om arbetskamrater och gemenskap men helt utan draget av gäst hos verkligheten.«

Barbro Hård, journalist